

затребуваними є фахівці, що активно використовують комп'ютерні технології в машинобудуванні, нанотехнологіях, енергетиці, фізиці, біології тощо. STEM освіта передбачає застосування комп'ютерних програм для проектування, конструювання, здійснення розрахунків.

Широкі можливості для формування особистості майбутнього фахівця, здатного до активної професійної самостійності, має комп'ютерне моделювання, що є сучасним засобом розв'язування прикладних науково-технічних задач та однією з досить потужних у пізнавальному аспекті інформаційних технологій.

Впровадження STEM-освіти має глибинний характер і включає розв'язання проблем підготовки педагога, який усвідомлює свою соціальну відповідальність, постійно дбає про особистісне і професійне зростання, вміє досягти нових педагогічних цілей. Домінантною стає підготовка спеціаліста, діяльність якого не обмежується викладанням власного предмета; фахівця, здатного до здійснення міждисциплінарних зв'язків, який усвідомлює значущість професійних знань в контексті соціокультурного простору [2]. Важливим є його вміння організувати навчальний процес як педагогічну взаємодію, спрямовану на розвиток особистості дитини, її підготовку до розв'язання завдань життєтворчості.

ЛІТЕРАТУРА

1. Гончарова Н. О. Професійна компетентність вчителя у системі навчання STEM / Гончарова Н. О. // Наукові записки Малої академії наук України. – № 7. – 2015. – С. 141-147.
2. Проект концепції stem-освіти в Україні [Електронний ресурс]. / Режим доступу: <https://drive.google.com/file/d/0B3m2TqVM0APKT0d3R29PbWZwUnM/view>.

ВИКОРИСТАННЯ ТЕКСТІВ НЕХУДОЖНЬОЇ ЛІТЕРАТУРИ ДЛЯ ДОМАШНЬОГО ЧИТАННЯ З ІНОЗЕМНОЇ МОВИ СТУДЕНТАМИ НЕМОВНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ

Петрушова Н.В., канд. філол. н., доцент,
Полтавський національний педагогічний університет імені В.Г.Короленка,
Полтава, Україна

Люлька В.М., канд. філол. н., доцент,
Полтавська державна аграрна академія, Полтава, Україна

Одним із найважливіших видів навчальної діяльності під час вивчення іноземних мов у вищих навчальних закладах є читання, не тільки як вид тренування мовленнєвої навички, але і як спосіб сприйняття інформації щодо країни, мова якої вивчається, як засіб формування соціокультурної компетенції. Домашнє ж читання передбачає додаткове читання студентами автентичних матеріалів: художніх творів, статей за професійною тематикою тощо.

Для студентів немовних спеціальностей проблема доступності, ситуативності і доцільності текстів для домашнього читання стоїть особливо гостро. Проте, спрощувати завдання і вибирати адаптовані тексти не є рішенням проблеми, адже перекладаючи автентичний текст, наприклад, підшукуючи українські аналоги фразеологізмів та приказок, трансформуючи іншомовні граматичні конструкції при перекладі на українську мову, вивчаючи особливості газетного стилю, студент осягає набагато більше, ніж при простому перекладі спрощеного тексту.

Досить суперечливим є також питання використання науково-популярної та іншої нехудожньої літератури для домашнього читання. Більшість дослідників вважають, що нехудожня література для домашнього читання не є доцільною, адже не викликає інтересу, є вузько направленою, насиченою професійною лексикою та позбавленою емоційності. В основному нехудожні тексти обмежені набором певних словесних і синтаксичних конструкцій, носять більш стандартний характер з точки зору використання в них мовного матеріалу. Як зазначає А. П. Гризуліна, вживання такого роду літератури в рамках домашнього читання в плані збільшення словникового запасу буде «не таким ефективним у зіставленні з читанням художніх текстів, що відрізняються більшою лексичною і граматичною своєрідністю» [8, с. 8-9]. Доцільність використання художнього матеріалу підтверджується ще і тим, що методично більш виправдано читати твори в продовженнях, а не окремі тексти.

На нашу ж думку, якщо на етапі вступу до університету, студентам корисно і доцільно задавати твори художньої літератури для домашнього читання, на етапі магістеріуму, коли магістрант вже володіє професійною лексикою та може орієнтуватися у науковому стилі викладення матеріалу, доречним є використання саме науково-популярних та професійно-орієнтованих текстів. Наразі існує багато методичних розробок та посібників, складених викладачами вищих навчальних закладів України, які складаються саме з зібрань текстів відповідно до певних спеціальностей. І хоча, тексти такого плану важкі для сприйняття і не є емоційно забарвленими, вони становлять інтерес для майбутнього фахівця своєї справи.

Проте читання професійно-орієнтованих текстів вимагає і від студента, і від викладача більш високого рівня майстерності. Таке читання вимагає від студента не вміння читати взагалі, а читання з метою подальшого використання інформації тексту, будь-то написання анотації, переказ в аудиторії, складання плану або цитування в науковому дослідженні, тобто зрілого читання [3]. Робота в аудиторії таким чином фокусується не на викладачеві, а на студентах. Найголовнішим є те, що студенти беруть на себе відповідальність за своє навчання та оволодіння навичками читання, розуміння та інтерпретації тексту, а також спілкування на професійно-орієнтовані теми. Все це допомагає сформувати у студентів навички читання літератури за фахом, сприяє підвищенню мотивації студентів, їх саморозвитку та самовдосконаленню, сприяє професійному розвитку та покращує засвоєння іноземної мови.

ЛІТЕРАТУРА

1. Барабанова Г. В. Методика навчання професійно-орієнтованого читання в немовному ВНЗ / Г. В. Барабанова. – К. : ІНКОС, 2005. – 315 с.
2. Гризуліна А. П. Навчання читання науково-популярної літератури англійською мовою: Навчальний посібник / А. П. Гризуліна. – М.: Вища школа, 1978. – 110 с.

НАПРЯМИ ОРГАНІЗАЦІЇ ДОЗВІЛЛЕВОЇ АКТИВНОСТІ ЛЮДЕЙ ПОХИЛОГО ВІКУ У ТЕРИТОРІАЛЬНОМУ ЦЕНТРІ СОЦІАЛЬНОГО ОБСЛУГОВУВАННЯ «ТУРБОТА»

Платаш Л.Б., к. пед. н., доцент, доцент кафедри педагогіки та соціальної роботи, Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича, Україна
Кошурба О.Є., магістрант соціальної роботи Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича, Україна

Україна відноситься до груп країн, у яких старіння населення перевищує народжуваність. Згідно з прогнозом фахівців Інституту демографії та соціальних досліджень, у 2050 р. особи віком 60 років і старші становитимуть майже третину населення країни [1, с. 21].

У березні 1995 р. на п'ятдесятій сесії Генеральної Асамблеї ООН., організованій з метою підготовки і проведення Міжнародного року літніх людей (1999 р.), серед вимог до соціальної роботи з людьми похилого віку визначальними визнано принципи активності та реалізація внутрішнього потенціалу, відповідно з якими передбачено можливість всебічної реалізації власного потенціалу особистості й участі в програмах освіти і професійної підготовки; завжди відкритий доступ до суспільних цінностей в освіті, культурі, духовному життю й відпочинку.

Вирішення проблем, пов'язаних з комплексом організації культурно-дозвіллевої діяльності та соціального забезпечення людей похилого віку суспільство також має взяти на себе. «Соціальна політика держави відносно цієї вікової групи відображає сутність будь-якої держави» [2, с. 127]. У зв'язку з цим, посилюється увага до діяльності територіальних центрів соціального обслуговування «Турбота», функціонування при центрах відділів денного перебування, діяльності університетів третього віку тощо.

Провідні завдання соціального працівника з організації дозвілля й вільного часу – активізувати спілкування; зробити процес входження людини до нової соціальної групи безболісним; організувати діяльність через індивідуально-особистісний підхід, підвищення самооцінки клієнтів; досягнення емоційної стабільності, а відповідно успішної адаптації [3, с.8].

Сприятливі вирішенню зазначених вище завдань в умовах територіальних центрів соціального обслуговування «Турбота» можуть наступні проекти.

«Срібний вік» - організація багатопрофільних клубів літніх людей з широким спектром інтересів та видів діяльності: заняття фізкультурою,